

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jitky Juřicové a přísedících Lívie Dudákové a JUDr. Josefa Sánky v hlavním líčení konaném dne 19. 9. 2019 v Českém Krumlově

takto:

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného 1], [datum narození] v [obec a číslo], trvale bytem [adresa obžalovaného 1],

se zprošťuje

podle § 226 písm. b) zákona č.141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen "trestní řád"), obžaloby Okresního státního zastupitelství v Českém Krumlově ze dne 16. 4. 2018 č.j. ZT 267/2017-31, pro skutek, jehož se měl dopustit tím, že

se dne 9. 8. 2016 v době okolo 20:15 hod. u kruhového objezdu poblíž [anonymizována tři slova] v obci Lipno nad Vltavou, okres Český Krumlov, po slovní rozeprá týkající se jejich předchozí spolupráce při výkonu brigádního zaměstnání, vzájemně fyzicky napadli s [celé jméno obžalovaného 2] [datum narození], kdy nejprve [celé jméno obžalovaného 1] přistoupil k [celé jméno obžalovaného 2], tohoto rukou strčil do pravého ramene, načež se jej [celé jméno obžalovaného 2] pokusil udeřit pěstí do obličeje a když se [celé jméno obžalovaného 1] jeho úderu vyhnul, oba se chytli rukama kolem krku do tzv. kravaty, poté [celé jméno obžalovaného 1] od sebe [celé jméno obžalovaného 2] odstrčil, ten jej rukou chytil za hrtan, na to ho [celé jméno obžalovaného 1] opět odstrčil a následně k němu přistoupil, uchopil jej za obě ramena a o svou nastavenou nohu shodil [celé jméno obžalovaného 2] na zem, čímž mu způsobil zranění spočívající ve zlomenině horní části pravé pažní kosti s odlomením hlavičky a hrubou dislokací zlomeniny včetně poškození části nervové pleteně zásobující pravou horní končetinu, které si vyžádalo urgentní operační řešení s hospitalizací na oddělení traumatologie v Nemocnici České Budějovice a.s. od 9. 8. 2016 do 11. 8. 2016 a následnou léčbou v době od 9. 8. 2016 do poloviny ledna 2017, přičemž nejsou vyloučeny trvalé následky na zdraví poškozeného [celé jméno obžalovaného 2],

tedy

měl jinému ublížit na zdraví a tímto činem způsobit těžkou újmu,
měl veřejně a na místě veřejnosti přístupném se dopustit výtržnosti tím, že napadl jiného,

čímž měl spáchat

zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „trestní zákoník“),

přechin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrh označený skutek, není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená [zdravotní pojišťovna], [IČO], se sídlem [adresa], odkazuje se svým uplatněným a nepřiznaným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 7. 8. 2018 č.j. 1T 53/2018-153 byl mimo jiné obžalovaný [celé jméno obžalovaného 1] uznán vinným zločinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a přechinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, jichž se dopustil jednáním ve výroku rozsudku popsáním. K odvolání obžalovaného byl tento rozsudek usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 6. 2. 2019 č.j. 3To 525/2018-181 zrušen a to ve vztahu k tomuto obžalovanému, jak se podává ze záhlaví a odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu. Věc byla vrácena okresnímu soudu s tím, že nalézací soud nedostatečně objasnil mechanismus vzniku zranění odsouzeného [celé jméno obžalovaného 2], která z verzí, zda odsouzeného [celé jméno obžalovaného 2] či obžalovaného [celé jméno obžalovaného 1] je pravděpodobnější, a na to navazující otázku věrohodnosti výpovědí obou aktérů incidentu.
2. Nalézací soud doplnil v souladu s požadavky odvolacího soudu dokazování a má za prokázaný následující skutkový stav.
3. V průběhu dne 9. 8. 2016 obžalovaný [celé jméno obžalovaného 1] a odsouzený [celé jméno obžalovaného 2] pracovali brigádně v olympijské vesnici v obci Lipno nad Vltavou, okres Český Krumlov. Měli na starost ostrahu u vstupu pro návštěvníky. Odsouzený [celé jméno obžalovaného 2] neplnil řádně své pracovní povinnosti, obžalovaný [celé jméno obžalovaného 1] jej na to v průběhu dne opakovaně upozorňoval. Na konci směny byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného 1] napomenut ze strany vedoucího, že na jejich stanovišti nejsou řádně plněny povinnosti. Poté okolo 19:50 hodin obžalovaný [celé jméno obžalovaného 1] přistoupil k odsouzenému [celé jméno obžalovaného 2] a vyčetl mu, že způsobil problémy. Odsouzený [celé jméno obžalovaného 2] na něj začal křičet, že mu nemá co nakazovat, že není jeho vedoucí, nalepil se mu na hrud'. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného 1] na to strčil obžalovaného [celé jméno obžalovaného 2] oběma rukama do hrudníku, načež se jej obžalovaný [celé jméno obžalovaného 2] pokusil udeřit pěstí do obličeje. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného 1] se tomuto úderu vyhnul a následně jej odsouzený [celé jméno obžalovaného 2] chytil ze zadu do kravaty a oběma rukama jej škrtil. Z úchopu se snažil dostat, byl předkloněný. Odsouzený jej stále držel v kravatě, narovnal jej a on se zaklonil dozadu na odsouzeného. Poté spadl na zem, přičemž odsouzený jej při pádu stále držel v kravatě. Jako první na zem spadl odsouzený, on spadl na něj. Odsouzený [celé jméno obžalovaného 2] si způsobil zranění specifikované ve výrokové části rozsudku, které jej omezovalo na obvyklém způsobu života nejméně do poloviny ledna 2017.
4. Odsouzený [celé jméno obžalovaného 2] jak v přípravném řízení, tak v prvním výslechu před soudem uvedl, že v předmětný den nastoupil na směnu s obžalovaným [celé jméno obžalovaného 1]. Viděli se poprvé. Během pracovní směny dělal věci, které by se dělat v pracovní

době neměly. Obžalovanému [celé jméno obžalovaného 1] to vadilo, upozorňoval jej na to. Na konci směny k němu obžalovaný [celé jméno obžalovaného 1] přistoupil s tím, že mu způsobil problémy a oběma rukama jej strčil do ramen. On chtěl obžalovaného [celé jméno obžalovaného 1] udeřit pěstí, netrefil se. Nato se oba dva chytli pod krkem a vzájemně se drželi. Po chvíli jej obžalovaný [celé jméno obžalovaného 1] odstrčil, on jej však chytl oběma rukama kolem krku a mačkal mu na hrtan. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného 1] jej od sebe znovu odstrčil, pak jej udeřil do břicha a strčil do něj, přičemž on přes jeho nastavenou nohu spadl na zem. Spadl na pravé rameno. Nemohl se zvednout, bolela jej ruka, nemohl s ní hýbat. U incidentu nikdo nebyl. Pomohli mu lidé, kteří šli okolo. Ještě daný večer se podrobil operaci, protože jej začali brnět prsty. Utrpěl zlomeninu pažní kosti u ramene. Dlahu nosil zhruba měsíc. S rukou nemohl hýbat, rameno jej stále bolelo. Výrazně omezený v pohybech byl dva měsíce, poté chodil na rehabilitace. Je pravák, proto všechny činnosti byl nucen vykonávat levou rukou. V září měl dodělávat závěrečné zkoušky. Z důvodu zranění je však musel dělat dodatečně. Při svém druhém výslechu u soudu, kdy byl vyslýchán již jako svědek, incident popsal shodně s tím rozdílem, že spadl na záda. Uvedl, že před pádem na zem si jasně pamatuje nohu obžalovaného, která byla za ním. Byl-li však následně vyzván, aby toto v jednacím sále demonstroval, pak těsně před pádem stáli proti sobě, obžalovaný jej držel v kravatě, ovšem nohu měl v době pádu na zemi před jeho tělem. Byť byl na tuto disproporcii upozorněn, setrval na tom, že noha obžalovaného byla před jeho tělem.

5. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného 1] v přípravném řízení vypověděl, že předmětného dne došlo mezi ním a odsouzeným [celé jméno obžalovaného 2] ke slovnímu konfliktu, který však on nevyvolal. Tento spor následně přerostl ve fyzické napadení jeho osoby ze strany odsouzeného [celé jméno obžalovaného 2], který mu způsobil zranění. Odsouzený [celé jméno obžalovaného 2] se nejprve snažil udeřit pěstí do obličeje a následně jej chytl oběma rukama kolem krku a snažil se jej škrtnout. Po tomto incidentu jej bolel krk cca dva dny. V řízení před soudem vypověděl, že se s odsouzeným [celé jméno obžalovaného 2] seznámili předmětný den. Oba pracovali jako brigádníci. Odsouzený [celé jméno obžalovaného 2] během směny neplnil řádně svoje pracovní povinnosti. Snažil se s ním domluvit, ovšem marně. Na konci směny mu nadřízený sdělil, že z důvodu chyb, kterých se odsouzený [celé jméno obžalovaného 2] dopustil, jim strhává prémie. Šel od nařízeného, viděl odsouzeného [celé jméno obžalovaného 2]. Šel za ním, nebyl našťvaný. Pouze chtěl vědět, proč se tak choval a sdělil mu, že to za něj odnesl i on. Odsouzený [celé jméno obžalovaného 2] na něj začal křičet, vulgárně mu nadával, prskal mu do obličeje a přiblížil se k němu až na dotek hrudníku. On jej od sebe odstrčil. V tu chvíli mu odsouzený [celé jméno obžalovaného 2] chtěl dát ránu, on se však uhnul. Na to jej odsouzený [celé jméno obžalovaného 2] chytl do kravaty, škrtnul jej. On se jej snažil od sebe odstrčit, a jak se odsouzený [celé jméno obžalovaného 2] narovnal a táhl jej dozadu, přičemž jej stále držel v kravatě, spadli na zem. Odsouzený [celé jméno obžalovaného 2] spadl jako první, on spadl na něj, protože jej stále držel v kravatě. V okamžiku, kdy odsouzený [celé jméno obžalovaného 2] spadl na zem, jej pustil. On vstal, díval se na odsouzeného [celé jméno obžalovaného 2], ten na něj křičel. Nestěžoval si na bolest, nezaznamenal, že by se odsouzenému [celé jméno obžalovaného 2] něco stalo. Mohl se zdržet cca půl minuty a odešel z místa. V době incidentu zde nebyli jiní lidé. Při svém druhém výslechu u soudu incident popsal stejným způsobem a ve shodě s popisem jej i demonstroval v jednacím sále. Z této demonstrace bylo patrné, že jej odsouzený uchopil do kravaty oběma rukama zezadu.
6. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví ortopedie a traumatologie znalce MUDr. Pavla Sadovského, který znalec vysvětlil osobním výslechem před soudem, bylo zjištěno, že [celé jméno obžalovaného 2] utrpěl dne 9. 8. 2016 zlomeninu horní části pravé pažní kosti s odlomením hlavičky a hrubou dislokací zlomeniny. Zlomeniny si vyžádala urgentní operační řešení vzhledem k podezření na cévně-neurologické poranění. Ke zlomenině horního konce pažní kosti zvláště s dislokací dochází působením přímého velkého násilí na oblast paže a ramene. Jak nekoordinovaný pád obou aktérů na tvrdou podložku, tak pád zraněného přes nastavenou nohu na pravé rameno

lze považovat za pravděpodobný mechanismus vzniku zranění. Zraněný se léčil jak na neurologickém oddělení, tak na rehabilitaci. Doba léčení utrpeného poranění je zhruba půl roku, a to vzhledem k tomu, že současně kromě zlomeniny pažní kosti došlo k poškození části nervové pleteně zásobující pravou horní končetinu. Toto poranění se projevuje oslabením svalové síly bicepsu a dále parasteziemi a bolestí a mravenčení v oblasti kůže na laterální a přední straně paže a předloktí vystřelující až do ruky. Toto odpovídá i subjektivním potížím zraněného a bylo objektivizováno na EMG vyšetření. Toto neurologické poranění právě prodlužuje léčení až dobu půl roku. Pokud praktický lékař uvádí, že léčení probíhalo od data úrazu až do poloviny ledna, pak tuto dobu léčby lze považovat za přiměřenou při utrpeném zranění. Nelze vyloučit, že u zraněného budou trvalé následky, a sice omezení hybnosti v pravém ramenním kloubu a dále je možné, že mohou přetrvávat určité neurologické potíže jako mravenčení či snížená citlivost kůže v oblasti lokte a pravého předloktí. Pokud by došlo k poškození pouze pažní kosti, pak by obvyklá doba léčení byla tři až čtyři měsíce. Dané poranění je velmi bolestivé. Bolest vzniká náhle bezprostředně po úrazu a funkce končetiny je okamžitě alterována, to znamená, že pohyb v ramenním kloubu je velmi bolestivý a prakticky nemožný. Znalec doplnil znalecký posudek poté, kdy slyšel opětovný popis incidentu, jak jej podali jeho aktéři podruhé před soudem, a měl možnost shlédnout demonstraci jejich verze. Uvedl, že verze odsouzeného [celé jméno obžalovaného 2] udávající, že spadl na záda, aniž by pád byl veden přes nohu obžalovaného, je málo pravděpodobná, pokud má nastat zamýšlený následek (zranění specifikované ve výroku). Navíc v tomto případě by u odsouzeného zůstaly zachovány obranné mechanismy, které nejsou dány v případě, že by noha útočníka byla za tělem poškozeného a tento by přes ni padal. Upozornil, že jde o verzi odlišnou, než odsouzený udával původně. Naproti tomu mechanismu vzniku zranění popisovaný obžalovaným (nekontrovaný pád na záda s tím, že jako první spadl odsouzený a on dopadl na něj) by pravděpodobně způsobil daná poranění. Jde o pravděpodobnější verzi, než kterou prezentoval odsouzený.

7. Ze zprávy Zdravotnické záchranné služby Jihočeského kraje p.o. založené na č.l. 124 spisu se zjišťuje, že úraz byl oznámen dne 9. 8. 2016 v 19:54 hodin. Záchranná služba byla na místě v 19:59 hodin. Zraněný uvedl, že byl napaden druhou osobou, kdy byl povalen na zem, údery. Udává velkou bolestivost pravé horní končetiny, která je volně podél těla a vykazuje omezenou hybnost.
8. Z propouštěcí zprávy [nemocnice] (č.l. 73-74) se podává, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného 2] byl hospitalizován 9. 8. 2016 ve 22:19 hodin, kdy byl po překlada přijat z [nemocnice]. Uvedl, že v Rio parku v Lipně byl kolem 20:00 hodiny napaden neznámou osobou, když byl složen na zem. S ohledem na nehmotnou pulzaci na zraněné ruce byla urgentně provedena repozice dané zlomeniny. Byl propuštěn dne 11. 8. 2016 do domácího léčení poté, co podepsal reverz.
9. Z dalších lékařských zpráv, a to konkrétně z oddělení neurologie a praktického lékaře se podává, že ke zranění ruky došlo během napadení pracovníkem [anonymizováno] na olympiádě Rio Lipno 9. 8. 2016, cca po týdnu po operaci se u [celé jméno obžalovaného 2] objevily bolesti v oblasti pravého předloktí a prstu včetně křečí. Od 6. 10. 2016 do 9. 11. 2016 docházel na rehabilitace, zpočátku byla ruka nefunkční, trpěl bolestmi, to se postupně zmírňovalo, přičemž hybnost ruky se vrátila v listopadu 2016 a obratnost prstů pak v lednu 2017. Pracovní neschopnost nebyla vystavena, a pokud by vystavena byla, trvala by do půlky ledna 2017.
10. Dále byly skutkové okolnosti zjištěny z protokolu o ohledání místa činu včetně dokumentace, jakož i z úředního záznamu na č.l. 65, kdy bylo zjištěno, že daná událost byla nahlášena dne 9. 8. 2016 v 19:53 hodin.
11. Soud zamítl návrh obhajoby na výslech svědkyně [příjmení], která měla část incidentu vidět, jakož i na vypracování znaleckého posudku z oboru bojových sportů, zda mechanismus vzniku zranění prezentovaný odsouzeným by vůbec mohl vést k danému poranění, a to z důvodu nadbytečnosti.

Soud je přesvědčen, že rozhodnutí ve věci samé je možno spolehlivě učinit na základě provedeného dokazování.

12. Vyhodnocením zmíněných důkazů jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu a vzájemných vazbách dospěl soud k závěru, že se stal skutek tak, jak je shora popsán. Svá skutková zjištění ohledně doby vzniku zranění obžalovaného [celé jméno obžalovaného 2], že k tomuto došlo dne 9. 8. 2016 v době okolo 19:50 hodin, soud opírá o výpověď obžalovaného [celé jméno obžalovaného 2], která plně koresponduje s listinnými důkazy. Z úředního záznamu založeného na č.l. 65, který byl čten za splnění podmínek uvedených v § 211 odst. 6 trestního řádu, bylo zjištěno, že incident byl nahlášen v 19:53 hodin. S tímto koresponduje zpráva záchranné služby, která výzvu obdržela v 19:54 hodin a v 19:59 ošetřovala obžalovaného [celé jméno obžalovaného 2], který měl velké bolesti v rameni, pravá ruka vykazovala omezenou hybnost. Je tak nade vší pochybnost prokázáno, že dne 9. 8. 2016 v době okolo 19:50 hodin utrpěl obžalovaný [celé jméno obžalovaného 2] zranění specifikovaná ve výrokové části rozsudku, jak bylo zjištěno z lékařských zpráv a ze znaleckého posudku. V důsledku tohoto zranění byl hospitalizován v nemocnici do 11. 8. 2016 a v následujícím období byl nucen po dobu nejméně jednoho měsíce nosit dlahu a následně se podrobit měsíční rehabilitaci, která byla ukončena dne 9. 11. 2016. V tuto dobu byla navracena hybnost ruce, ovšem obratnost prstů, která byla omezena v souvislosti s poškozením nervové pleteně, byla obnovena až v lednu 2017 Tyto skutkové závěry se podávají z výpovědi obžalovaného [celé jméno obžalovaného 2], která plně koresponduje s lékařskými zprávami a zejména pak se znaleckým posudkem podaným z oboru zdravotnictví. Soud tak uzavírá, že způsobené zranění naplňuje znaky těžké újmy na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku, když dané poranění mělo charakter delší dobu trvající poruchy zdraví, která omezovala způsob života obžalovaného [celé jméno obžalovaného 2] po dobu pěti měsíců, tedy po dobu přesahující délky šesti týdnů.
13. K posouzení mechanismu vzniku daného poranění měl soud k dispozici dva důkazy proti sobě stojící. Podle obžalovaného [celé jméno obžalovaného 1] k tomu došlo z důvodu fyzického napadení jeho osoby odsouzeným [celé jméno obžalovaného 2], když v okamžiku, kdy jej odsouzený [celé jméno obžalovaného 2] držel ze zadu v kravatě, oba spadli na zem, přičemž odsouzený [celé jméno obžalovaného 2] jako první, on dopadl na něj. Podle odsouzeného [celé jméno obžalovaného 2] došlo mezi nimi k vzájemnému fyzickému napadení, které skončilo tím, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného 1] do něj strčil a on upadl na zem. Podle jedné verze před soudem spadl dozadu přes nohu nastavenou obžalovaným, přičemž upadl na pravé rameno, podle druhé verze před soudem, podpořené demonstrací, jej obžalovaný před pádem držel v kravatě, nohu měl před jeho tělem, přičemž spadl dozadu na záda.
14. Při posuzování věrohodnosti obžalovaného [celé jméno obžalovaného 1] a odsouzeného [celé jméno obžalovaného 2] došlo v porovnání s prvním rozsudkem k výraznému posunu u odsouzeného [celé jméno obžalovaného 2]. Při svém druhém výslechu před soudem, kdy byl již vázán povinností vypovídat pravdu, když byl vyslýchán v procesním postavení svědka, popsal incident víceméně shodně jako při předchozích výpovědích s tím rozdílem, že spadl na záda (před tím na rameno). Na tomto setrval i při opakovaných dotazech, když doplnil, že spadl kolmo k zemi. Tuto svoji výpověď pozměnil až poté, kdy měl možnost vyslechnout výpověď znalce, který uvedl, že prostý pád na záda je nepravděpodobným mechanismem vedoucím ke vzniku daného poranění. Soud si však nemohl nepovšimnout, že demonstrace incidentu, který měl vést k pádu, podaná odsouzeným se zcela lišila od jeho slovního popisu. Chybělo při ní strčení ze strany obžalovaného, které mělo vést k jeho pádu (odsouzený pouze ukazoval, jak jej obžalovaná před pádem držel v kravatě), ale zejména nastavená noha obžalovaného, přes kterou jej měl úmyslně strčit. Byť byl odsouzený na tuto disproportion mezi výpovědí a demonstrací upozorněn, setrval na tom, že noha obžalovaného byla před jeho tělem a on tak přes ni nepadal. Přistoupí-li k tomuto rozdílu ve výpovědích odsouzeného, který soud považuje za významný, závěr soudního znalce, že verze demonstrována odsouzeným by jen málo pravděpodobně mohla vést ke vzniku posuzovaného

zranění, soud nepovažuje v této fázi trestního řízení výpověď odsouzeného za věrohodnou a určující pro rozhodnutí samé.

15. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného 1] ve svých procesních výpovědích popřel jakoukoliv aktivní účast na daném incidentu. Jeho výpověď z přípravného řízení je zcela nekonkrétní, vůbec nepopisuje, co danému incidentu předcházelo, jak daný incident vypadal s jedinou výjimkou. A to jednání odsouzeného [celé jméno obžalovaného 2] spočívající ve snaze udeřit jej pěstí a chycení oběma rukama kolem krku ve snaze jej škrtnit. Tuto část incidentu popsal zcela ve shodě s odsouzeným [celé jméno obžalovaného 2], který toto přiznal. Byl-li obžalovaný dvakrát soudem vyslýchán, pak vždy daný incident popsal totožně. Ve shodě s tímto popisem i incident vedoucí k pádu před soudem a přítomným znalcem demonstroval a odstranil nejasnost soudu v tom, jak jej odsouzený držel v kravatě, v jaké byli poloze. Znalec po zhlédnutí demonstrace uvedl, že tato verze incidentu je pravděpodobným mechanismem, který vedl ke vzniku zranění odsouzeného.
16. Ve světle shora rozvedeného soud uzavírá, že se nepodařila vyvrátit výpověď obžalovaného [celé jméno obžalovaného 1], soud ji tak při respektování zásady in dubio pro reo musí respektovat. Byť není sporu o tom, že odsouzený [celé jméno obžalovaného 2] při daném incidentu utrpěl zranění ve výroku popsané naplňující znaky těžké újmy na zdraví, není jednoznačně prokázáno, že by se tak stalo v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného [celé jméno obžalovaného 1]. Soud vycházející z výpovědi obžalovaného podporované soudním znalcem má za to, že původcem fyzického incidentu byl odsouzený, který vůči obžalovanému vystupoval aktivně. Pokud k pádu obžalovaného a odsouzeného na zem a ke zranění odsouzeného došlo v okamžiku, kdy odsouzený drží obžalovaného zezadu v kravatě, škrtní jej a tahá dozadu, pak nelze za zranění činit odpovědným obžalovaného. V této situaci totiž obžalovaný nemohl vědět ani předpokládat, že by mohlo k takovému zranění dojít, že by jej mohl vůbec z této pozice zapříčinit. Z tohoto důvodu soud zprostil obžalovaného obžaloby pro zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, když není prokázáno, že jej spáchal (§ 226 písm. c) trestního řádu).
17. Stejným způsobem soud rozhodl i ve vztahu k charakteru samotného jednání obžalovaného, v němž je obžalobou spatřován přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. Za stávající důkazní situace, kdy nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného, soud vychází z toho, že obžalovaný slovně zkontaktoval odsouzeného, když mu vytkl pracovní věci. Výpověď obžalovaného, že na odsouzeného nekřičel, nenadával mu, podporuje odsouzený. Oba se shodli na tom, že obžalovaný od sebe odstrčil odsouzeného, přičemž dle verze obžalovaného to bylo poté, co se mu natiskl na hrudník. Z výpovědí obou aktérů vyplývá, že nešlo o odstrčení významné intenzity, když odsouzený neupadl, nikdo se nezmínil, že by to významně narušilo rovnováhu odsouzeného. Zbytek incidentu ve světle výpovědi obžalovaného byla již v režii odsouzeného, který aktivně útočil na obžalovaného (snaha udeřit pěstí, kravata, škrtení), jenž se snažil tomuto bránit (odstrčení).
18. Podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku kdo se dopustí veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti nebo výtržnosti zejména tím, že napadne jiného, hanobí hrob, historickou nebo kulturní památku, anebo hrubým způsobem ruší přípravu nebo průběh organizovaného sportovního utkání, shromáždění nebo obřadu lidí, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.
19. Ustanovení § 358 trestního zákoníku chrání klidné občanské soužití proti závažnějším útokům narušujícím veřejný klid a pořádek. Výtržnictvím je takový násilný či slovní projev, který hrubě uráží, vzbuzuje obavy o bezpečnost zdraví, majetku či výrazně snižuje vážnost většiny osob současně přítomných a je způsobilý vyvolat odezvu u veřejnosti. Při posuzování otázky, zda jednání obžalovaného mělo výtržnický charakter, soud vyšel z následujících úvah. Obžalovaný byl osobou, která před incidentem zkontaktovala odsouzeného, přičemž není pochyb o tom, že nešlo o přátelský rozhovor. Obžalovaný vyčetl odsouzenému jeho liknavý přístup k práci, díky němuž přišel o prémii i on. Skutečnost, že šlo o oprávněnou výčitku, přiznal sám odsouzený, který

připustil, že v práci dělal věci, které se dělat nemají. Nelze se tak divit vyčítavému přístupu obžalovaného, který byl postižen za lajdáctví jiného. Obžalovaný však na odsouzeného nekřičel, vulgárně mu nenadával. Nečinil nic, čím by mohl upoutat pozornost okolí. Pokud následně od sebe odstrčil odsouzeného, který mu naboural jeho komfortní zónu (přítisknutí na hrud'), pak šlo o reakci na chování odsouzeného, která nevykazovala významnou intenzitu, jak bylo řečeno shora. Soud uzavírá, že jednání obžalovaného žádným způsobem nenarušilo veřejný klid a pořádek a nenaplnuje tak zákonné znaky skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 385 odst. 1 trestního zákoníku, ale ani jakéhokoli přestupkového jednání. Soud tak obžalovaného zprostil obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu, když zažalovaný skutek není trestným činem. Ve výroku rozsudku pak soud uvedl zákonné ustanovení vztahující se k příznivějšímu důvodu zproštění.

20. S nárokem na náhradu škody se k trestnímu řízení včas a řádně připojila [zdravotní pojišťovna], která požadovala, aby soud uložil obžalovanému [celé jméno obžalovaného 1] povinnost nahradit škodu ve výši 43 129,40 Kč představující náklady vynaložené na léčení odsouzeného [celé jméno obžalovaného 2]. S ohledem na zprošťující výrok rozsudku soud rozhodl ve smyslu § 229 odst. 3 trestního řádu a poškozenou odkázal s uplatněným a nepřiznaným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného, a to ve trojím vyhotovení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, obžalovaný může rozsudek napadat pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká a v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Poškození, kteří uplatnili nárok na náhradu škody, mohou rozsudek napadat pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobitelné přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává být i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaných. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Český Krumlov 19. září 2019

JUDr. Jitka Juřicová
předsedkyně senátu